

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Ю. СВИРИДЕНКО

“ ”

2026 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України
щодо оподаткування операцій електронної торгівлі
податком на додану вартість

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 13—17, ст. 112) такі зміни:

1. У пункті 14.1 статті 14:

1) підпункт 14.1.139 доповнити абзацами такого змісту:

“е) особа, яка здійснює діяльність згідно з правилами дистанційного продажу товарів. До такої особи належать підприємство електронного інтерфейсу та посередник підприємства електронного інтерфейсу.

Терміни “підприємство електронного інтерфейсу”, “посередник підприємства електронного інтерфейсу” вживаються у значенні, наведеному в Митному кодексі України.”;

2) пункт 14.1.191 після абзацу дев'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

“е) постачання товарів (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро, ввезених на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, встановленими цим Кодексом та Митним кодексом України, особою, визначеною підпунктом “е” підпункту 14.1.139 цього пункту, одержувачу — фізичній особі, яка придбала такі товари через електронний інтерфейс.”.

У зв'язку з цим абзаци десятий і одинадцятий вважати відповідно абзацами одинадцятим і дванадцятим.



2. У пункті 39¹.1 статті 39¹:

1) абзац перший після слів “крім сплати” доповнити словами “податку на додану вартість із ввезених на митну територію України товарів, що придбані згідно з правилами дистанційного продажу товарів, та”;

2) після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

“Для цілей визначення податкових зобов’язань із сплати податку на додану вартість з ввезених на митну територію України товарів, що придбані згідно з правилами дистанційного продажу товарів, застосування валютних курсів здійснюється відповідно до частини другої статті 3¹ Митного кодексу України.”.

У зв’язку з цим абзаци п’ятий — десятий вважати відповідно абзацами шостим — одинадцятим.

3. Статтю 44 доповнити пунктом 44.1¹ такого змісту:

“44.1¹. Підприємство електронного інтерфейсу — нерезидент зобов’язаний вести облікові записи дистанційних продажів товарів, перелік яких визначений статтею 455¹ Митного кодексу України.”.

4. У статті 180:

1) пункт 180.2¹ після слів “поштових та експрес-відправлень” доповнити словами “, крім випадків ввезення на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях товарів, які придбані згідно з правилами дистанційного продажу товарів”;

2) доповнити пунктом 180.2³ такого змісту:

“180.2³. Особою, відповідальною за нарахування та сплату до бюджету податку у разі здійснення діяльності згідно з правилами дистанційного продажу товарів, є підприємство електронного інтерфейсу.

У разі коли підприємство електронного інтерфейсу є нерезидентом, то посередник, визначений таким підприємством, вважається особою, на яку також покладається обов’язок із нарахування та сплати до бюджету податку на рівні підприємства електронного інтерфейсу.”;

3) у пункті 180.3 слово і цифри “і 180.2²” замінити цифрами “— 180.2³”.

5. Пункт 185.1 статті 185 доповнити підпунктом “є” такого змісту:

“є) постачання товарів (крім підакцизних), сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 150 євро, ввезених на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, встановленими цим Кодексом та Митним кодексом України.”.

У зв’язку з цим абзац сьомий вважати абзацом восьмим.

6. У пункті 186.1 статті 186:

1) у підпункті “а” слова “і “в” замінити словами “, “в” і “г”;

підпункт “б” після слова “особою” доповнити словами “(крім випадку передбаченого у підпункті “г” цього пункту)”;

2) доповнити підпунктом “г” такого змісту:

“г) місце, де товари, ввезені на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, встановленими цим Кодексом та Митним кодексом України, розміщені на момент завершення перевезення (пересилання) товарів одержувачу — фізичній особі.”.

7. У пункті 191.1 статті 191:

1) підпункт 191.1.1 викласти в такій редакції:

“191.1.1. У разі ввезення на митну територію України товарів у міжнародних поштових та експрес-відправленнях, у несупроводжуваному багажі базою оподаткування є їх митна вартість (для юридичних осіб або фізичних осіб — підприємців) або сумарна фактурна вартість (для фізичних осіб), визначені відповідно до Митного кодексу України, з урахуванням мита та акцизного податку, що підлягають сплаті.

У разі ввезення на митну територію України у міжнародних поштових та експрес-відправленнях товарів, які придбані згідно з правилами дистанційного продажу, базою оподаткування є сумарна фактурна вартість, визначена відповідно до Митного кодексу України.

При цьому у разі, коли підприємство електронного інтерфейсу є нерезидентом, база оподаткування і сума податку визначаються в іноземній валюті (євро або долар США).”;

2) у підпункті 191.1.2:

після слів “та експрес-відправленнях” доповнити словами “(крім ввезення на митну територію України товарів, які придбані згідно з правилами дистанційного продажу товарів)”;

доповнити новим абзацом такого змісту:

“Датою виникнення податкових зобов’язань у разі постачання товарів, ввезених на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, встановленими цим Кодексом та Митним кодексом України, є дата отримання коштів підприємством електронного інтерфейсу.”;

3) у підпункті 191.1.3:

після слів “та експрес-відправлень,” доповнити словами “митних деклараціях,”;

цифри і слово “236 і 374” замінити цифрами “236, 374, 374¹”.

8. Підпункти 196.1.16, 196.1.17 пункту 196.1 статті 196 виключити.

9. Статтю 197 доповнити пунктами 197.29 і 197.30 такого змісту:

“197.29. Звільняються від оподаткування операції із ввезення на митну територію України товарів (крім підакцизних), які придбані згідно з правилами дистанційного продажу товарів, на адресу для одержувача — фізичної особи.

197.30. Звільняються від оподаткування операції із ввезення на митну територію України товарів, сумарна фактурна вартість яких не перевищує еквівалент 45 євро, для одного одержувача — фізичної особи в одній депеші від одного відправника — фізичної особи у міжнародних поштових відправленнях або в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника — фізичної особи у міжнародних експрес-відправленнях.

При цьому такі товари повинні надсилатись відправником одержувачу без оплати, призначатись для особистих, сімейних чи інших потреб, їх характеристики, кількість та регулярність ввезення не повинні вказувати на те, що вони ввозяться для здійснення підприємницької діяльності.

Положення цього підпункту не поширюються на:

підакцизні товари;

парфуми в обсязі більше 50 грамів або туалетну воду в обсязі більше 0,25 літра;

каву в обсязі більше 500 грамів або кавові екстракти і есенції в обсязі більше 200 грамів;

чай в обсязі більше 100 грамів або чайні екстракти та есенції в обсязі більше 40 грамів.

У разі коли під час ввезення на митну територію України товарів для одного одержувача — фізичної особи в одній депеші від одного відправника фізичної особи у міжнародних поштових відправленнях або в одному вантажі експрес-перевізника від одного відправника фізичної особи у міжнародних експрес-відправленнях їх обсяг перевищує зазначений в абзацах п'ятому — сьомому цього підпункту, положення абзаців першого і другого цього підпункту на них не поширюються.”

10. Статтю 198 доповнити пунктом 198.6¹ такого змісту:

“198.6¹. Особа, яка здійснює діяльність згідно з правилами дистанційного продажу товарів та має обліковий код платника податку для дистанційних продажів відповідно до Митного кодексу України, не здійснює формування податкового кредиту з податку на додану вартість на операції з дистанційного продажу товарів.”

11. Статтю 201 доповнити пунктом 201.17 такого змісту:

“201.17. Особа, яка здійснює діяльність згідно з правилами дистанційного продажу товарів та має обліковий код платника податку для

дистанційних продажів відповідно до Митного кодексу України, не складає податкові накладні на операції з дистанційного продажу товарів.”.

12. Статтю 203 доповнити пунктом 203.3 такого змісту:

“203.3. Положення цієї статті не застосовуються до особи — нерезидента, визначеної абзацом першим пункту 180.2³ статті 180 цього Кодексу, якщо такою особою на території України здійснюється виключно постачання товарів, ввезених на митну територію України згідно з правилами дистанційного продажу товарів, встановленими цим Кодексом та Митним кодексом України.”.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 січня 2027 року.

2. Установити, що до порядку підготовки та прийняття нормативно-правових актів, що приймаються на виконання вимог цього Закону, не застосовуються вимоги Закону України “Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності”.

3. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**